

קבה:

העור והרוטב פרק תשיעי חולין

עין משפט נר מצוה

א א מ"י פ"ג מהל'
טומאה ממ' ה' יא:
ב ב מ"י פ"ג ט"ז ט"ז
הלה ד:

שיטה מקובצת

א] כבת אחת יר'
אחא נוגעת כאן:
ב] דהנוגעת היינו נמי
מאהיל: ג] המסורגין כעין
שפסוקין המטות: ד] אם
שחטן מקורה לחברתה
נעשו תקרה ובטל: ה] היו
פרוסים על המת באויר
שטתן וכו' ופסין על
המת: ו] ועינין אחת
חיבת חיבת: ז] להוציע
בהן אוכלים ומשקים:
ח] דאי אית ליה טמא
להר לפרש:

מסורת הש"ס

ב] (טיר מט: הלהט
פ"ג) (מספחה ריש פ"ד
להלכות) ב] (ג"ל דמניא)
ג] (מספחה להלכות פ"ט
ה"ה ע"ג) ד] (כריפות
פ"א: ה) הלהט פ"ד
משה ב' ו] מנחם ש"ן
עד ג"ה) ו] פ"ג ש"ן
לש) ח] שטתו בין קורה
(הנדרת מהר"ל)

גליון הש"ס

ב"ב קס"ב ר"י וי"ב טומאה
מבונה ע"י עירובין דף ט"ז
פ"א תוס' ד"ה הרי הוא:

הגהות מור"ב

רנשבורג
א] ר"י ד"ה או מ"י
ז"י ו"י זה עומד תחתיו
כ"ן הפ"ד ופ"ח מה"ד
וד"כ אחר:

לעזר רש"י

מ"שטיי"ר. איון ב"ס

אמר ר' ירמיה רישא בטומאה רצוצה בין ב' פגרים עסקין. הוה מלי
למימר בטומאה למטה מטפה עסקין כדאמרין כסמוך אלף
משמעת אלף למעלה מטפה אי נמי לית ליה סכרל דלקמן
וא"ת אי בטומאה רצוצה דוקא עסקין אמאי נקט כסיפא המשכה ע"י
דבר אחר טהור ה"ל למינקט אלף אם

הנוגע בכחצי זית ודבר אחר מאהיל עליו ועל כחצי זית טהור ואי חד שמוא הוא אמאי טהור אלא קשיא רישא אמר רבי ירמיה בטומאה רצוצה בין ב' מגדלים עסקין ואין ביניהן פותח טפה דכולה נגיעה היא ומאן תנא דקרי לאהל נוגע ר' יוסי היא דרנניא ר' יוסי אומר מלא תרווד רקב מטמא במגע ובמשא ובאהל בשלמא במשא ובאהל הא קא טעין ליה לכוליה והא קא מאהיל אכוליה אלא נוגע הא לא נגע בכוליה אלא לאו ש"מ מאי נוגע מאהיל והא קתני נוגע והא קתני מאהיל אמר אביי למטה מטפה אהל נגיעה למעלה מטפה אהל גרידא רבא אמר אפילו למעלה מטפה נמי נגיעה הוא והיכי דמי אהל גרידא בהמשכה אמר רבא מנא אמינא לה דרנניא ר' יוסי אומר חבילי מטה וסריגי חלונות חוצצין בין הבית לעלייה שלא להכניס טומאה לצד שני פרסן על פני המת באויר הנוגע כנגד הנקב טמא שלא כנגד הנקב טהור ה"ד אילימא למטה מטפה שלא כנגד הנקב אמאי טהור מת בכסותו הוא ומת בכסותו מטמא אלא לאו למעלה מטפה וקא קרי ליה נוגע אמר אביי לעולם למטה מטפה ודקאמרת מת בכסותו הוא מת בכסותו מבטל ליה האי לא מבטל ליה ותהוי כטומאה טמונה בוקעת ועולה קסבר רבי יוסי טומאה טמונה אינה בוקעת ומנא תימרא דרנניא תיבת המגדל שיש בה פותח טפה ואין ביציאתה פותח טפה טומאה בתוכה הבית טמא טומאה בבית מה שבתוכה טהור מפני שדרך טומאה לצאת ואין דרך טומאה ליכנס ורבי יוסי מטהר מפני שיכול הוא להוציאה לחצאין או לשורפה במקומה וקתני סיפא העמידה בפתח ופתחה לחוץ טומאה בתוכה הבית טהור טומאה בבית מה שבתוכה טהור ותני

לה. דאפילו למעלה מטפה קרי ליה רבי יוסי אהל נגיעה: **הכלי מטמא**. המסורגים ושמסורגים מטות מנין קלישה. וכן פריגי חלונות שטותים עלים דקיס או טפי כרול בחלונות כמירוג בקליעה שלא יכנס אדם בהן: **חולצין בין כים לעליה**. אם דאישטרו מקורה לחברתה נעשו תקרה ונטלו ואין מקבלין טומאה וחולצין בפני הטומאה שלא כמנע טומאה לגד שני שעליה כלומר לעליה ואע"פ שנקובים הרי אין בנקבים פותח טפה וכל נקב העשוי לאויר שיעורו כמלא אגרוף וכל נקב שנין בית לבית או בין בית לעליה שיעורו פותח טפה ואף הנוגע כנגד הנקב טהור: **ואם יורסי על המסע כמור**. שנטלו מן המטה כמו שהן מסורגות ופורסן על המסע כמור: **הנוגע כנגד הנקב טמא**. דעכשוי לא נעשו תקרה להיות הכל כמסוח לפיכך הנוגע כנגד הנקב טמא שרי מאהיל על המסע. שלא כנגד הנקב טהור דחבילים בלא מטה אינן מקבלין

ה"ג

טובל ושם וכ ד"ה הא) מפורש: **קסבר רבי יוסי** טומאה אינה בוקעת ועולה. וא"ת אינו מוקמין לעיל מתנין כוונתה והא מתנין סבר דנוקעת ועולה דקמני טמונה הנוגע בה טמא ואוקמין דמאי נוגע מאהיל וי"ל אע"ג דסבר רבי יוסי טומאה טמונה אינה נוקעת מודה בקולית סמומה שטמא כההל כמו במת בכסותו דמורה רבי יוסי דמתמא: **טומאה בבית מה שבתוכה טהור**. שהמגדל חולצין בין הטומאה ובין מה שבתוכו דאית מקבל טומאה דעשוי לנחם הוא: **יבול הוא להוציאה** וישורפה במקומה. נראה דמורה רבי יוסי כההל דאמרין צביה דף (י) המת צביה ולו פתחים הרבה כולן טמאים מפני שסוף טומאה ללאת דרך שם דהמסע כמת שלם דאין דרך לשורפו ולנחתו פחות מכאן:

טומאה הילך חולצין: **אילימא**. ששטתן על המת למטה מטפה שאין מהן ולמת טפה: **לא מבטל ליה**. להיות כמותו של מת: **והוא טומאה עמונה**. אי למטה מטפה עסקין נהי נמי דלא מבטל ליה מיהא טומאה טמונה שאין לה חלל טפה דקרי"ל (אהלות פ"ד מ"ו) בוקעת ועולה עד לרקיע א"ר תמאל לנגיעה למעלה מטפה: **סיכא מגדל**. של על משטי"ר ועושין וזאוחו מיבות מיבות קטנות להנניע בהן וזכילים ומשקין: **שש בנה**. כההל פותח טפה. ה"ג לה כמתה דלהלות שש בנה פותח טפה דלא הויל טומאה טמונה: **ואין צביאפה**. כמור פתח אף זו טפה: **טומאה בתוכה הכים טמא**. ואע"פ שפתחה קטן כדמפרש טמא מפני שדרך טומאה ללאת על כרחין טופה ללאת דרך פתח וה לפיכך מטמאה מיד דרך יציאתה ומדרכנן: **מה שבתוכה טהור**. הואיל ואין ביציאתה פותח טפה והרי אין סופו להכניס לה מת: **רבי יוסי מטהר**. כדמפרש דמאי אף סיפה ללאת דרך פתח והוה שיהא בה שיעור טומאה שיכול להוציאה לחצאין או לשורפה במקומה: **וקתני סיפא העמידה כפתח**. וכולה צביה אלף שפתחה לחוץ: **טומאה בתוכה הכים טהור**. דמשום מאי איכא לטמויי הא טומאה אהל ליכא דיש בה פותח טפה ולא טמונה היא ומשום יציאה נמי לא מטמיה דהא אין יציאתה לפני: